

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสภากร

พุทธศักราช ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสภากร พุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๘๐ และมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสภากร พุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภากร (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๕๘๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ความในลำดับที่ ๑๘ ลำดับที่ ๒๕ และลำดับที่ ๓๖ แห่งบัญชีหมายเหตุ ก. ท้ายกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติสภากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๘๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๘๑

(๒) ความในลำดับที่ ๓๑ แห่งบัญชีหมายเหตุ ก. ท้ายกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติสภากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๘๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗๐ (พ.ศ. ๒๕๒๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติสภากร พุทธศักราช ๒๕๖๕

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงการคลัง (ฉบับที่ ๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสภากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๘๐ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๘๓

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐

อำนาจ วีรวรรณ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันการนำเข้า ส่งของออก หรือส่งออก ซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของที่มีต้นฉบับทางด้านศุลกากรของสตาร์ จังหวัดตรัง ด้านศุลกากรเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ด้านศุลกากรปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านศุลกากรหลังสวน จังหวัดชุมพร และด้านศุลกากรท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ในแต่ละปีมีปริมาณน้อยเป็นผลทำให้ปริมาณงานของด่านทั้งห้าแห่งดังกล่าวน้อยตามไปด้วย และไม่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ประกอบกับกรมศุลกากรมีนโยบายที่จะเกลี้ยอัตราค่าลังจากส่วนที่ไม่มีความจำเป็นไปยังส่วนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน จึงสมควรยกเลิกการกำหนดให้ด้านศุลกากรทั้งห้าแห่งดังกล่าวเป็นท่าหรือที่สำหรับการนำเข้า ส่งของออก หรือส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของที่มีต้นฉบับ เพื่อนำอัตราค่าลังของด่านทั้งห้าแห่งดังกล่าวไปสนับสนุนงานทางด้านอื่น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้